Lietas Nr. 11250039513
Lietas arhīva Nr. KA02-0075-16/8

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā, 2016.gada 13.jūlijā

Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

priekšsēdētājs K.Stārasts
tiesneši: I.Junghāne, I.Rozīte
tiesas sēdes sekretāre I.Bobko
piedaloties:
prokurorei I.Radkevičai
aizstāvim U.Ūsiņam
cietušā pārstāvim R.Jansonam

izskatīja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. H/ un viņa aizstāvja U.Ūsiņa apelācijas sūdzībām par Kuldīgas rajona tiesas 2015.gada 17.decembra spriedumu, ar kuru **/pers. H/, personas kods /personas kods/,** atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem. Pamatojoties uz Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sods netiks izpildīts, ja /pers. H/ 4 (četru) gadu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu vai nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Piedzīti no /pers. H/ par labu cietušajam /pers. I/ materiālā kaitējuma kompensācija 895,98 *euro* (astoņi simti deviņdesmit pieci eiro un 98 centi) un morālā kaitējuma kompensācija 10 000 *euro* (desmit tūkstoši eiro), pārējā daļā pieteiktā kaitējuma kompensācija nav noteikta.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzību motīviem, pārbaudījusi krimināllietas materiālus, Krimināllietu tiesas kolēģija,

k o n s t a t ē j a

Kuldīgas rajona tiesa atzinusi, ka apsūdzētais /pers. H/, būdams alkohola ietekmē, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajam nodarīti viegli un vidēji smagi miesas bojājumi šādos apstākļos:

2013.gada 5.septembrī ap plkst. 22.30 /pers. H/, būdams alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju asinīs 1,99 promiles, tā pārkāpjot 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā – CSN) 39.1.2.punkta prasības, vadīja /pers. J/ piederošo automašīnu BMW 318, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, Kuldīgas novadā, Pelču pagastā, apdzīvotā vietā „Pelči", pa vietējas nozīmes ceļu Snēpele – Pelči, virzienā no Snēpeles uz Pelčiem. Minētā ceļa 10.km, /pers. H/, pārkāpjot CSN 4., 34., 112.punkta prasības, nerīkojās saskaņā ar šiem noteikumiem, neizvēlējās ceļa apstākļiem (ass līkums) un diennakts laikam (tumšais diennakts laiks) atbilstošu braukšanas ātrumu, kas garantētu kustības drošību konkrētajā situācijā uz ceļa, kā rezultātā netika galā ar automašīnas vadību, nobrauca no ceļa un iebrauca kokā.

/pers. H/ pieļautie CSN pārkāpumi bija cēloniskā sakarā ar sekām – ceļu satiksmes negadījuma rezultātā cieta automašīnas BMW 318, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pasažieri /pers. I/, /pers. K/ un /pers. L/.

/pers. I/ tika nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas: zemādas asins izplūdumi uz ķermeņa, mugurkaula jostas 3.skriemeļa ķermeņa šķembains saspieduma lūzums, mugurkaula jostas 3.skriemeļa smailā izauguma lūzums, mugurkaula jostas l.,2.,3.,4. skriemeļu labās puses šķērsizaugumu lūzumi.

/pers. K/ tika nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas: plēsta brūce laba augšdelma rajonā, labā augšdelma kaula slēgts lūzums.

/pers. L/ tika nodarīti viegli miesas bojājumi, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai: sista brūce pieres rajonā un pakauša rajonā, ādas nobrāzumi apakšstilbu rajonos, galvas smadzeņu satricinājums.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar savām darbībām /pers. H/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā.

Par spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis **apsūdzētā aizstāvis Uģis Ūsiņš**, kurš pārsūdz spriedumu pilnā apjomā. Norāda, ka tiesa spriedumā nav motivējusi, kāpēc piešķir ticamību cietušā /pers. I/ liecībām, bet netic citām - liecinieku /pers. K/ un /pers. L/ liecībām. Tiesa secinājusi, ka /pers. K/ un /pers. L/ apzināti izvairās no liecību sniegšanas, bet nav pieņēmusi nekādus lēmumus šajā sakarā. Aizstāvim nav saprotams, kādi pierādījumi lietā devuši pamatu tiesai izdarīt secinājumu, ka vadītāja vietā avārijas brīdī atradies /pers. H/. Aizstāvis atsaucas uz ekspertes atzinumu, kurā eksperte nav izslēgusi iespēju, ka /pers. H/ ir atradies automašīnas priekšējā blakussēdētāja sēdeklī, turklāt apsūdzētais izskaidrojis, kā viņa DNS varēja rasties automašīnas salonā un uz stūres. Neskatoties uz to, procesa virzītājs pirmstiesas izmeklēšanā atteicis veikt ekspertīzi asins traipu veidošanās mehānisma noteikšanai pēc aizstāvja lūguma. Tiesa secinājumu izdarīšanai izmantojusi pieņēmumus par miesas bojājumu un asins pēdu rašanās mehānismu, kam nepieciešamas speciālas zināšanas attiecīgās izpētes jomā. Aizstāvis vērš uzmanību, ka, nosakot kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa nav vadījusies no Kriminālprocesa likuma 352.panta. Līdzīgi tiesa, nosakot nesamērīgi lielu morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, nav vadījusies pēc Augstākās tiesas 2011.gada prakses apkopojumā "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" secinātā.

Aizstāvis lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un apsūdzēto viņam izvirzītajā apsūdzībā attaisnot (2.sējums, lietas 1., 5.-6.lapa).

Par spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis arī apsūdzētais **/pers. H/,** kurš pārsūdz spriedumu pilnā apjomā un pievienojas sava aizstāvja apelācijas sūdzībā norādītajai motivācijai (2.sējums, lietas 2., 7.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē **prokurore I.Radkeviča** norādīja, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, atstājams negrozīts.

Apsūdzētais /pers. H/ savu apelācijas sūdzību uzturēja, pievienojās sava aizstāvja iesniegtajai sūdzībai.

Aizstāvis U.Ūsiņš uzturēja savu apelācijas sūdzību ar apelācijas sūdzībā norādīto pamatojumu. Papildus norādīja, ka transportlīdzekļa apskates protokolā nav norādīts no kuras vietas priekšējam vējstiklam izņemti DNS ekspertīzes izpētes objekti, ka lēmumā par DNS ekspertīzes nozīmēšanu izpētei nodoti tikai 4 objekti, bet apskates protokolā izņemti ap 20, ka pirmstiesas izmeklēšanā netika apmierināts lūgums par trasoloģiskās ekspertīzes nozīmēšanu automašīnas salonā atrastām asins pēdām, ka speciālists-eksperts nav devis slēdzienu par miesas bojājumu rašanās mehānismu uz cietušā /pers. I/ ķermeni, kas fiksēti /pers. I/ 2013.gada 6.septembra aplūkošanas protokolā, ka pirmās instances tiesa piedzenamo kaitējuma kompensācijas apmēru pamatojusi uz notikuma laikā spēkā neesošiem Ministru kabineta noteikumiem. Bez tam aizstāvis norāda, ka cietušais /pers. I/ pirms avārijas 2013.gada 5.septembrī pats labprātīgi sēdies automašīnā, kuru gatavojies vadīt alkohola reibumā esošais apsūdzētais /pers. H/. Aizstāvis uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams un apsūdzētais /pers. H/ attaisnojams apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas, jo viņa vaina nav pierādīta.

Krimināllietu tiesas kolēģija, uzklausījusi apsūdzētā paskaidrojumus, prokurores argumentus un aizstāvja viedokli, iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, atzīst, ka Kuldīgas rajona tiesas 2015.gada 17.decembra spriedums ir atceļams daļā par /pers. H/ noteikto sodu un par kaitējuma kompensāciju.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. H/ atzīts par vainīgu smaga nozieguma izdarīšanā, ko paredz Krimināllikuma 260.panta trešā daļa.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa /pers. H/ pamatoti atzinusi par vainīgu viņam inkriminēto darbību izdarīšanā tādā apjomā, kā tas konstatēts spriedumā, darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas (likuma redakcijā spēkā no 2013.gada 1.aprīļa). Spriedumā, izlemjot jautājumu par vainas pierādījumiem, analizētas apsūdzētā, cietušā un liecinieku liecības. Liecības vērtētas kopumā un savstarpējā saistībā ar pārējiem lietā esošiem un tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem. Apelācijas instances tiesa pievienojas 1.instances tiesas sprieduma secinājumiem, papildus norādot turpmāko.

Apelācijas instances tiesa secina, ka nav pamata neticēt cietušā /pers. I/ liecībām, ka ceļa satiksmes negadījuma laikā transporta līdzekli BMW 318 /TL numurs/ vadījis /pers. H/, ka nepamatots ir aizstāvja norādījums, ka cietušā /pers. I/ liecības ir pretrunīgas un apelācijas instances tiesas sēdē aizstāvis nevarēja norādīt uz pretrunām cietušā liecībās.

Bez tam cietušā /pers. I/ liecības par avārijas apstākļiem faktiski nav pretrunā ar liecinieku /pers. K/ un /pers. L/ liecībām, kuri liecina, ka pēc alkohola lietošanas uz Pelčiem no sākuma automašīnu vadījis /pers. I/, abi lecinieki sēdējuši automašīnas aizmugures sēdeklī, bijuši aizmiguši un par avārijas apstākļiem neko neatceras.

Pirmās instances tiesa spriedumā secinājusi, ka liecinieki /pers. L/ un /pers. K/ apzināti izvairās no liecības sniegšanas, taču konkrētu lēmumu par lieciniekiem tiesa nav pieņēmusi. Apelācijas instances tiesa norāda, ka tiesai nav obligāta pienākuma uzsākt kriminālprocesu. Minētais nenozīmē, ka tiesas secinājumi būtu nepareizi.

Ar tiesu medicīnisko ekspertīžu slēdzieniem pierādīts, ka transporta avārijā 2013.gada 5.septembrī cietušam /pers. I/ nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi – zem ādas asins izplūdumi uz ķermeņa, mugurkaula jostas 3.skriemeļa ķermeņa šķembains saspieduma lūzums, mugurkaula jostas 3.skriemeļa smailā izauguma lūzums, mugurkaula jostas 1.,.2.,3.,4. skriemeļu labās puses šķērsizaugumu lūzumi (1.sējums lietas 73.-74.lapa), /pers. K/ nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi (1.sējums lietas 80.-81.lapa), /pers. L/ nodarīti viegli miesas bojājumi ar īslaicīgu veselības satricinājumu (1.sējums lietas 87.-88.lapa).

Ar 2014.gada 4.jūnija tiesu bioloģiskās DNS ekspertīzes atzinumu Nr.1315676 secināts, ka uz 2013.gada 6.septembrī no automašīnas BMW-318 /TL numurs/izņemtā stūres rata drošības spilvena konstatēts /pers. H/ bioloģiskais materiāls, uz automašīnas priekšējā paneļa labās daļas drošības spilvena konstatētas /pers. I/ asinis (1.sējums lietas 107. lapa), kas liecina, ka automašīnas BMW-318 /TL numurs/ avārijas laikā vadītāja vietā atradies /pers. H/, priekšējā labās puses pasažiera sēdeklī /pers. I/. Ekspertīze nav konstatējusi /pers. H/ bioloģiskās pēdas uz automašīnas priekšējās labās puses pasažiera drošības spilvena, savukārt uz stūres rata drošības spilvena savukārt nav konstatēts /pers. I/ bioloģiskais materiāls. Minētie izpētes objekti izņemti automašīnas BMW-318 /TL numurs/apskates laikā 2013.gada 6.septembrī (1.sējums lietas 38.-39.lapa), taču apskates protokolā nav norādīts, no kuras vietas vējstiklam izņemti bioloģiskais materiāls un nomazgājumi 12.,13.punktā norādītie, iepakojumi C9-284828, C9-284829, tikai norādījums vējstikla "saulītes", bet apskates protokolam pievienotās fotogrāfijās Nr.26., 27 (1.sējums lietas 53.lapa) uz vējstikla redzami daudzas triecienu pēdas. Apelācijas instances tiesa saskaņā Kriminālprocesa likuma 129.panta noteikumiem izslēdz no pierādījumiem 2013.gada 6.septembra apskates protokola 12.,13.punktos norādītos objektus, jo nav saprotams no kurienes objekti izņemti un uz ko objekti attiecināmi.

Eksperta atzinumā par nodarītiem miesas bojājumiem /pers. H/ eksperts secinājis (1.sējums lietas 94.-95.lapa), ka /pers. H/ konstatēti viegli miesas bojājumi ar īslaicīgu veselības satricinājumu sistas brūces labā elkoņa rajonā, labās acs augšējā plakstiņa rajonā, virspusējas sistas brūces pieres rajonā veidā, miesas bojājumi varējuši rasties 2013.gada 5.septembrī. Eksperts norāda, ka nevar izslēgt iespēju, ka /pers. H/ avārijas laikā varēja atrasties automašīnas salona priekšējā blakussēdētāja sēdeklī.

/pers. H/ 2013.gada 6.septembra medicīniskā pārbaudes protokolā alkohola ietekmes noteikšanai (1.sējums lietas 24.-25.lapa) ir konstatēta alkohola ietekme, ķīmiski toksikoloģiskā izmeklēšanā /pers. H/ konstatēta etilspirta koncentrācija asinīs 1,99 promilles.

Iepriekš minētie pierādījumi liecina, ka apsūdzētais /pers. H/ avārijas laikā atradies automašīnas vadītā vietā, ko neizslēdz arī /pers. H/ tiesu medicīniskās ekspertīzes slēdziens. /pers. H/ konstatētie miesas bojājumi: sistas brūce labās acs plakstiņa rajonā, virspusējas sista brūces pieres rajonā, raksturīgas personām, kas automašīnas sadursmes laikā atradušās uz priekšējā sēdekļa, nav bijušas piesaitējušas ar drošības jostu, un, deformējot stūres ratu, ar galvu atsitušās pret vējstiklu. Minēto apstiprina /pers. I/ liecība, ka /pers. H/ nav bijis piestiprinājies ar drošības jostu, bet, atrodoties pasažiera sēdeklī, avārijas laikā, iedarbojoties drošības spilveniem, šādus miesas bojājumus /pers. H/ nebūtu guvis, ko apstiprina /pers. I/ tiesu medicīniskās ekspertīzes slēdzienā norādītie miesas bojājumi. Apskates protokolam pievienotā fototabulā fiksēta stūres rata deformācija (1.sējums lietas 47.-51.lapa).

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka pamatoti pirmās instances tiesa spriedumā secinājusi, ņemot vērā iepriekš minētos pierādījumus savstarpējā saistībā, ka 2013.gada 6.septembra aplūkošanas protokolā (1.sējums lietas 64.lapa) /pers. I/ uz ķermeņa konstatētie zilgansarkanas krāsas nospiedumi no labās puses pleca virzienā uz kreiso pusi radušies no automašīnas pasažiera priekšas labās puses sēdekļa nofiksētas drošības jostas, ko apstiprina cietušā /pers. I/ liecība, bioloģiskās DNS ekspertīzes atzinums.

Krimināllietu tiesas kolēģijai nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un nodarījuma kvalifikāciju. Nav pamata apšaubīt pirmās instances tiesas izdarītos secinājumus par apsūdzētā /pers. H/ vainu, kas pamatoti vispusīgi un objektīvi analizējot lietas apstākļus.

Apsūdzētā /pers. H/ paskaidrojumi, ka avārijas laikā /pers. I/ vadījis automašīnu ka DNS pēdas automašīnas salonā no viņa varēja palikt, jo ikdienā lietojis šo automašīnu, pēc avārijas automašīnā meklējis savu maku, no automašīnas izkļuvis pa vadītāja durvīm, nerada šaubas par pierādījumu, kas izņemts no automašīnas stūres drošības spilvena - /pers. H/ bioloģiskā materiāla, /pers. H/ vainai, un minētie apsūdzētā paskaidrojumi nav ticami, ir pretrunā ar lietā esošiem pierādījumiem. Bez tam lieciniece /pers. P/ liecina, ka slimnīcā dzirdējusi /pers. H/ un /pers. R/ sarunu, ka /pers. K/ no automašīnas savācis visas vērtīgās mantas un dokumentus.

Apelācijas instances tiesa uz aizstāvja apelācijas sūdzību norāda, ka Kriminālprocesa likuma neregulē, ka visi notikuma vietas vai transporta līdzekļu apskates laikā izņemtie priekšmeti nododami ekspertīzes izpētei, līdz ar to procesa virzītājs vadās pēc lietderības. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā aizstāvība nav pieteikusi lūgumu par bioloģiskās DNS ekspertīzes nozīmēšanu pārējiem apskates laikā izņemtiem objektiem, bet pamatoti pirmstiesas izmeklēšanā atteikts apsūdzētā pieteikums par asins pēdu trasoloģiskās ekspertīzes nozīmēšanu, jo automašīnas apskates protokolā un pievienotās fototabulās redzamas tikai asinīm līdzīgas vielas izsmērējumu pēdas un šādas ekspertīzes secinājumi nedotu atbildi uz apsūdzētā vai cietušā atrašanās vietu automašīnā avārijas laikā. Aizstāvja norādījums, ka cietušais /pers. I/ pats labprātīgi, apzinoties, ka /pers. H/ ir alkohola reibumā, ir braucis automašīnā kā pasažieris, nemazina /pers. H/ atbildību, bet apliecina, ka aizstāvis pieļauj, ka /pers. H/ vadījis automašīnu avārijas laikā.

Nosakot apsūdzētajam sodu, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā Krimināllikuma 35.pantā noteiktos soda mērķi un ievērojusi Krimināllikuma 46.pantā norādītos soda noteikšanas vispārīgos principus. Apsūdzētā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi pirmās instances tiesā nav konstatēti un arī apelācijas tiesa tos nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. H/ ir izdarījis smagu noziegumu aiz neuzmanības. Apsūdzētais agrāk nav sodīts, ir pašnodarbināta persona, apgādībā viens bērns. Izvērtējusi lietas apstākļus kopumā, pirmās instance tiesa noteikusi apsūdzētajam brīvības atņemšanas sodu tuvāk sankcijas minimālajai robežai, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus. Tiesa pamatoti piemērojusi panta sankcijā paredzēto obligāto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu spriedumā norādītajā apmērā.

Apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētam /pers. H/ sodu, nav ņēmusi vērā no 2015.gada 3.decembra spēkā esošos Krimināllikuma grozījumus un Krimināllikuma 262.panta trešā daļā noteikto: "Par ceļu satiksmes noteikumu vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšanu, ja to izdarījusi persona, kas vada transportlīdzekli alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē, un ja tās rezultātā cietušajam nodarīts vidēja smaguma miesas bojājumus, - soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz septiņiem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.". Minētā panta un daļas dispozīcija ir analoga Krimināllikuma 260.panta trešās daļas dispozīcijai, kas bija spēkā līdz 2014.gada 14.jūnijam, bet sankcija paredzēja: " – sodu ar brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz piecpadsmit gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas."

Saskaņā ar Krimināllikuma 5.panta otro daļu likumam, kas mīkstina sodu ir atpakaļejošs spēks un 2015.gada 3.decembra likuma redakcijā sankcija ir mīkstināta, proti nav noteikts minimālā brīvības atņemšanas soda robeža, samazināta maksimālā brīvības atņemšanas robeža no 15 gadiem, līdz pieciem gadiem un noteikti alternatīvie soda veidi, līdz ar to /pers. H/ noteiktais pamatsods ir mīkstināms.

Apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesas spriedumā nepamatoti ir noteikta cietušā /pers. I/ labā piedzenamā materiālā kaitējuma kompensācija par ārstēšanās izdevumiem un nemateriālā kaitējuma kompensācija. Apdrošināšanas sabiedrība "Ergo" nav noteikusi atlīdzības apmēru par /pers. I/ 2013.gada 5.septembra avārijā nodarīto materiālo un nemateriālo kaitējumu un norādījusi kādi dokumenti piestādāmi (1.sējums lietas 197.-198.lapa).

Ar Satversmes tiesas 2014.gada 29.decembra spriedumu (lieta Nr.2014-06-03) no 2005.gada 21.maija atzīti par spēkā neesošiem Ministru kabineta 2005.gada 17.maija noteikumu Nr.331 "Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītiem nemateriāliem zaudējumiem" 3.2 apakšpunkts attiecībā uz personām, kuru prasības par apdrošināšanas atlīdzības apmēru tiek izskatītas vispārējās jurisdikcijas tiesā. Ministru kabineta 2014.gada 17.jūnija noteikumi nr.340 "Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītiem nemateriāliem zaudējumiem" notikuma laikā 2013.gada 5.septembrī nebija pieņemti un nebija spēkā, līdz ar to nav pamata pēc šiem noteikumiem noteikt zaudējumu apmēru.

Augstākā tiesa 2015.gada 27.novembra spriedumā (lietas arhīva Nr.Skk-0686-15) norādījusi: "Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas (OCTA) likumā kā speciālā tiesību normā noteiktais apdrošinātāja limits, tas ir zaudējumu atlīdzība (arī atlīdzība par morālo kaitējumu), ko, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, ceļu satiksmes negadījumā cietušajam izmaksā apdrošinātājs, nevar ierobežot cietušā tiesības saņemt atlīdzinājumu par nodarīto morālo kaitējumu atbilstoši Civillikuma 1635.pantam (Latvijas Republikas Augstākā tiesa, Tiesu prakses apkopojums "Morālā kaitējuma atlīdzināšana civillietā", Kopsavilkuma 23.punkts, 2014.gads).

Gadījumā, kad, neatliekot lietas iztiesāšanu vai neizsludinot pārtraukumu, nav iespējams lemt par pieteikto kaitējuma kompensāciju, ja nav ņemta vērā apdrošinātāja izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība, aprēķinātā un vēl neizmaksātā apdrošināšanas atlīdzība, kā arī iespējamā apdrošināšanas atlīdzība, tiesai ir tiesības kaitējuma kompensācijas apmēru šajā kriminālprocesā nenoteikt, kas atbilst vienam no kriminālprocesa pamatprincipiem – tiesībām uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā (Latvijas Republikas Augstākā tiesa "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā", Kopsavilkuma 10.punkts, 2010./2011.gads)."

Apelācijas instances tiesa norāda, ka pēc apdrošinātāja apdrošināšanas atlīdzības noteikšanas, cietušam ir tiesības griezties tiesā Cilvilprocesa likuma noteiktā kārtībā par neatlīdzinātā kaitējuma piedziņu no /pers. H/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350., 351.pantiem no apsūdzētā /pers. H/ piedzenami cietušā /pers. I/ labā materiālā kaitējuma kompensāciju 435 *euro* par pārstāvja sniegtiem juridiskiem pakalpojumiem (1.sējums lietas 191.-192.lapa).

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Kuldīgas rajona tiesas 2015.gada 17.decembra spriedumu atcelt daļā par /pers. H/ noteikto sodu, par piedzīto kaitējuma kompensāciju.

/pers. H/ pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, atņemt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem, pamatojoties uz Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja /pers. H/ 4 (četru) gadu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Piedzīt no /pers. H/ par labu /pers. I/ materiālā kaitējuma kompensāciju 435 (četri simti trīsdesmit pieci *euro*) *euro*, pārējā daļā pieteikto kaitējuma kopmpensāciju kriminālprocesā nenoteikt.

Pārējā daļā spriedumu negrozīt.

Nolēmumu ir tiesības pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā, ja konstatēti Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētie kasācijas iemesli, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Motivēts nolēmums pieejams 2016.gada 27.jūlijā.

Priekšsēdētājs K.Stārasts

Tiesneses I.Junghāne

I.Rozīte